

National Conference of new research and training
civil engineering, architecture, urbanism
and environment of Iran

دومین کنفرانس ملی یافته‌های نوین پژوهشی و آموزشی عمران، معماری، شهرسازی و محیط زیست ایران

تهران - دانشگاه تهران

۲ شهریور ۱۳۹۶

مطالعه‌ای بر تأثیرات مکتب اصفهان بر معماری پایتخت صفویان:

رویکردی آسیب شناسانه

حیدری حسین

دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرقدس، تهران، ایران

چکیده

مکتب اصفهان از جمله سبک‌های معماری است که در عصر صفویه؛ بالأخص اواخر این دوران در اصفهان رونق گرفت. به‌طور کلی یکی از مشخصه‌های اصلی که باعث امتیاز این دوره تاریخی از دوره‌های پیشین و پسین آن شد، توجه متخصصانه به معماری بود. بر همین معیار بود که آثار معماری بزرگی در این عصر آفریده شد؛ آثاری که تماماً از منطق مندرج در سبک اصفهان تبعیت می‌کردند؛ البته شهر اصفهان پیش از عصر صفویه نیز دارای آثار معماری شگرفی بود، اما به نظر می‌رسد که مکتب اصفهان بر معماری این شهر آن‌چنان مؤثر افتاد که باعث خلق آثاری شد که همچنان در رده بهترین‌های جهانی هستند، باین‌وجود این مکتب و تبعات آن دارای اشکالات و آسیب‌هایی هم هستند که در این مقاله محل توجه و بررسی قرار گرفته‌اند.

National Conference of new research and training
civil engineering, architecture, urbanism
and environment of Iran

دومین کنفرانس ملی یافته‌های نوین پژوهشی و آموزشی عمران، معماری، شهرسازی و محیط زیست ایران

تهران - دانشگاه تهران

۲ شهریور ۱۳۹۶

کلیدواژه‌ها:

اصفهان، عصر صفویه، مکتب اصفهان، معماری.

مقدمه

شهرسازی واژه معادل برنامه‌ریزی شهری است که در سیستم دانشگاهی ایران در رده مهندسی طبقه‌بندی شده است اما معمولاً در دانشکده هنر و معماری ارائه می‌گردد. واژه شهرسازی مفهوم ناقصی از برنامه‌ریزی شهری را ارائه می‌دهد و ترجمه نه‌چندان صحیحی از آن است. تاریخچه ساخت و کاربرد این واژه در فارسی برمی‌گردد به حضور کارشناسان آلمانی در ایران در دهه بیست خورشیدی که در برابر یک واژه آلمانی با همین مفهوم مشابه ساخت‌وساز شهر قرار داده شد. نقص این واژه در این است که امر مداخله در شهر را به یک امر فنی و مشابه ساخت‌وساز یک سازه تقلیل می‌دهد و جنبه‌های مختلف آن